

คุณธรรม..หอมนำสู่จิตใจ

นำเสนอเมื่อ : 7 มี.ค. 2552

....ยุคสมัยนี้วัตถุนิยมเจริญ..แต่จิตใจคนเริ่มเสื่อมถอย..ถ้าหยุดสักนิด
นำมาคิดสักหน่อย..ปฏิบัติตามคุณธรรม...เราคงได้มีส่วนช่วยฟื้นฟูสังคมไทยด้วยกัน... เพื่อการอยู่อย่างมีความสุข...

การปฏิบัติตามคุณธรรม ๔ ประการ

เป็นคุณธรรมที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ทรงนำเอาคำแปลพระศาสนธรรม คำสั่งสอนทางพระพุทธศาสนา ที่เรียกว่า **พระวาจาธรรม** มารวมเป็นพระบรมราโชวาท เพื่อเป็นหลักให้ประชาชนคนไทยทุกคนได้ศึกษา และนำไปปฏิบัติปลูกฝังให้เจริญงอกงามในจิตใจ จะช่วยให้ประเทศชาติเกิดความสงบสุข รมเย็นประกอบด้วย.-

คุณธรรมประการที่ ๑ คือ การรักษาความสัตย์ความจริงใจต่อตัวเองที่ประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นคุณธรรม

ความสัตย์ คือ สัจจะ ความจริงใจ เป็นคนพูดจริงทำจริงอย่างไรก็ปฏิบัติอย่างนั้นเป็นปกตินิสัย เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งตรงข้ามกับคนไม่มีสัจจะความจริงใจเป็นคนใจคอโลเล พูดไม่จริง ทำไม่จริงเป็นคนปากกับใจไม่ตรงกันดังคำพังเพยที่ว่า "เมื่อไม่ทำตังปากว่า และจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน" **คนที่ไม่มีสัจจะอยู่ในจิตใจเป็นบุคคลที่ไร้ค่าเป็นบุคคลที่สังคมไม่ปรารถนา**

คุณธรรมประการที่ ๒ คือ การรู้จักข่มใจตนเอง ให้ประพฤติและปฏิบัติ อยู่ในความสัตย์ความดีนั้นคุณธรรม

ข้อนี้แยกได้เป็น ๒ ประการคือ **รู้จักข่มใจตนเอง** ให้ประพฤติและปฏิบัติอยู่ในความสัตย์ ความดีนั้นการข่มใจ หมายถึงการรู้จักบังคับตนเอง ไม่ให้โลภอยากได้ในทางทุจริตผิดศีลธรรม **ไม่ให้โกรธเคืองคิดอาฆาตพยายาของเวร** ไม่หลงงมงายคนที่มีความข่มใจจะเป็นคนเก็บอารมณ์เก่ง **ไม่แสดงอาการผิดปกติดอกนอกหน้าตามคำพังเพยที่ว่า "เก็บน้ำใจขุนไว้ข้างใน นำน้ำใส่ไว้ข้างนอก"**

การฝึกใจ หมายถึง การรู้จักฝึกฝนตนเองรู้จักฝึกตัวฝึกใจปรับปรุงแก้ไขตัวเอง ให้เหมาะสมกับภาวะและสถานะของตน อีกประการหนึ่งคือการหยุดใจ เป็นการรู้จักยับยั้งใจไม่ถลาลงไปสู่ความชั่ว ความผิด ความเสียหาย

คุณธรรมประการที่ ๓ คือ การอดทน อดกลั้น และอดออม ที่จะไม่ประพฤติล่วงความทุจริต ไม่ว่าจะด้วยเหตุประการใด เป็นคุณธรรมที่สามารถแยกได้เป็น ๖ อย่าง ได้แก่

๑.การอดทน ที่จะไม่ประพฤติก่ล่วงความสัจ ไม่ว่าจะเป็ด้วยเหตุประการใด

๒.การอดทน ที่จะไม่ประพฤติก่ล่วงความสัจสุจริต ไม่ว่าจะเป็ด้วยเหตุประการใด

๓.การอดกลั่น ที่จะไม่ประพฤติก่ล่วงความสัจ ไม่ว่าจะเป็เหตุประการใด

๔.การอดกลั่น ที่จะไม่ประพฤติก่ล่วงความสุจริต
ไม่ว่าจะเป็ด้วยเหตุประการใด

๕.การอดออม ที่จะไม่ประพฤติก่ล่วงความสัจ ไม่ว่าจะเป็ด้วยเหตุประการใด

๖.การอดออม ที่จะไม่ประพฤติก่ล่วงความสุจริต
ไม่ว่าจะเป็ด้วยเหตุประการใด

การอดทน อดกลั่น อดออม ก็เพื่อให้พ้นจากสภาพที่เลว และให้ได้มาซึ่งสภาพที่ดี
ไม่ว่าจะเป็ด้วยเหตุประการใด

๒.การอดทน ที่จะไม่ประพฤติก่ล่วงความสัจสุจริต
ไม่ว่าจะเป็ด้วยเหตุประการใด

๓.การอดกลั่น ที่จะไม่ประพฤติก่ล่วงความสัจ
ไม่ว่าจะเป็เหตุประการใด

๔.การอดกลั่น ที่จะไม่ประพฤติก่ล่วงความสุจริต
ไม่ว่าจะเป็ด้วยเหตุประการใด

๕.การอดออม ที่จะไม่ประพฤติก่ล่วงความสัจ
ไม่ว่าจะเป็ด้วยเหตุประการใด

๖.การอดออม ที่จะไม่ประพฤติก่ล่วงความสุจริต
ไม่ว่าจะเป็ด้วยเหตุประการใด

การอดทน อดกลั่น อดออม ก็เพื่อให้พ้นจากสภาพที่เลว
และให้ได้มาซึ่งสภาพที่ดี

คุณธรรมประการที่ ๔ การรู้จักละความชั่ว ความทุจริต
และรู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยของตน
เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง

คุณธรรมข้อนี้เป็นการสอนให้ละวาง ๒ อย่างคือ

๑. ละวางความชั่ว

๒. ละวางความทุจริตและสละประโยชน์ส่วนน้อยของตน
เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง

การละวางหมายถึง การละทิ้ง

ไม่ใส่ใจอารมณ์ที่มารบกวนให้เรากระทำชั่ว

ให้เรากระทำทุจริตซึ่งทำให้เสียความจริงใจ สละวัตถุ

และสละอารมณ์ การเสียสละวัตถุหรือสิ่งของธรรมดา

เราอยู่ในสังคมต้องรู้จักการเสียสละในคราวที่ควรจะเสียสละ

ต้องรู้จักแบ่งปันแก่คนที่สมควรจะให้การแบ่งปัน

เป็นการแสดงความมีน้ำใจ

การเสียสละอารมณ์เป็นการปลดปล่อยอารมณ์ในสิ่งที่ไม่น่าปรารถนา

อันจะทำให้บุคคลอื่น เกิดความขัดใจไม่พอใจ

เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง

คือถ้าหากเราเสียสละแล้วไม่วาวัตถุก็ดี อารมณ์ก็ดี

สิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดความสุขสงบของบุคคล สังคม

ก็ย่อมที่จะทำให้อบ้านเมืองเกิดความสงบสุข

ร่มเย็นด้วยแล้วเราก็ควรที่จะปฏิบัติ...

ขอบคุณที่มาข้อมูล www.local.moi.go.th